

ת"פ 12619/03/20 - מדינת ישראל נגד פלוני ע"י

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 12619-03-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה	מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות ש"י ויהודה
נגד הנאשם		פלוני ע"י ב"כ עוה"ד אלי כץ.

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טעון, בכתב אישום מתוקן, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, (להלן: "חוק העונשין"), ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
2. על פי הנטען בחלק הכללי שבכתב האישום, הנאשם והגב' ח"א (להלן: "המתלוננת") הינם בני זוג ולהם שני בנים, בזעזוע שבתית לחם ובשועפאט. לכל אחד מבני הזוג ילדים מנישואין קודמים, וילדה משותפת כבת שנתיים.
3. נטען בכתב האישום המתוקן, כי ביום 22.2.2020 בשעה 08:30 או בסמוך, שהו בני הזוג בבית בזעזוע, כאשר באותו הזמן המתלוננת נמה את שנתה. באותן הנסיבות העיר הנאשם את המתלוננת, והחל ויכוח ביניהם, במהלכו קילל את המתלוננת ותקף אותה בכך שהיכה בגב 3 פעמים באמצעות אצבעו.
4. מיד ובסמוך, סטר לה בפניה, בסמוך לעינה באמצעות ידו, דחף וחנק אותה בשתי ידיו. המתלוננת שכבה על הרצפה וניסתה להדוף את הנאשם מעליה, והנאשם קיפל את רגלה כלפי מעלה. המתלוננת שבכתה שאלה את הנאשם למה היכה אותה, והוא בתגובה קילל ואמר לה שתשתוק ואיים שיכה אותה שוב. מיד ובסמוך, ניגש אליה בעת ששכבה על הרצפה, התיישב עליה ותקף אותה בכך שהניח את שני מרפקיו על צווארה וסטר לה בפניה.
5. כתוצאה מכך, נגרמו למתלוננת חבלות בדמות שטפי דם ואדמומיות בצוואר.
6. ראיות המאשימה לעונש: תמונות המתעדות את החבלות במתלוננת.

7. ראיות ההגנה לעונש:

8. במסגרת ראיות ההגנה לעונש העידה המתלוננת אשר מסרה, כי סלחה לנאשם על מעשיו, והיא מעוניינת לשים את האירוע מאחור. עוד ציינה, כי מאז האירוע הנאשם שינה את התנהגותו, והוא שומר עליה. לדבריה, היא אינה עובדת ומלבדו אין לה אדם נוסף שיסייע לה.

תמצית טיעוני הצדדים:

9. המאשימה ציינה כי הנאשם הינו כבן 42 נעדר עבר פלילי. נטען, כי במעשיו פגע בערכים הנוגעים בזכות האדם לשלמות גופו, בריאותו וזכותו לשלוות נפש וביטחון, בביתו מבצרו. הוסף, כי במקרה דנן, הפגיעה במתלוננת התבצעה מספר פעמים, ובכך חומרה נוספת. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין 6 חודשי מאסר על דרך עבודות השירות ועד 18 חודשים, בצירוף ענישה נלווית. המאשימה הוסיפה, כי בעניינו של הנאשם לא התבקש תסקיר מבחן, כך שלא ניתן לקבוע כי קיימת הפחתה במסוכנות, ובנסיבות אלו יש לגזור על הנאשם עונש שיהווה גורם מרתיע עבורו, זאת על אך עמדתה של המתלוננת כפי שהובאה במכתב שהוגש מטעמה. בנסיבות אלו עתרה להטלת 7 חודשי מאסר שירוצו על דרך עבודות השירות, לצד מאסר מותנה והתחייבות.

10. לדעת ההגנה, במקרה דנן, מתחיל מתחם העונש ההולם ממאסר על תנאי, וכי נוכח עמדתה של המאשימה להטלת עונש על דרך עבודות השירות, לנאשם שאינו תושב ישראל, אין להטיל על הנאשם עונש חמור מזה שהתבקש על ידי המאשימה, ולקבוע מתחם אשר אינו כולל רכיב של מאסר, אלא כזה הצופה פני עתיד.

11. הסנגור הוסיף, כי הנאשם היה עצור משך כחודש ימים, ובהמשך נקבע כתנאי לשחרורו איסור יצירת קשר עם המתלוננת למשך כ-4 חודשים. הוסף, כי במהלך הרחקתו מהמתלוננת נולדה בתם, ובעקבות האירוע, בוטל היתר הכניסה שלו לעבודה בישראל. צוין, כי תיק זה נדון תחילה בגין חשד לעבירות מתחום המוסר בבית דין צבאי, ובהמשך הועבר ההליך לידון בבית משפט בישראל, נתון אשר פגע בנאשם, שכן ככל והיה ההליך נותר בבית הדין הצבאי, הנאשם היה זכאי שיוגש בעניינו תסקיר קמ"ט רווחה, בדומה לתסקיר מבחן, אשר היה שופך אור על מערכת היחסים שבין בני הזוג, והשיפור שחל כיום. הסנגור ביקש גם להביא בחשבון את היות בני הזוג הורים לשני ילדים רכים בשנים, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, והעובדה שמאז האירוע לא הוגשו נגדו תלונות נוספות, נתון המבסס את טענתו בדבר שיקומו של הקשר הזוגי.

12. נוכח טעמים אלו, ביקש הסנגור שלא להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו עונש שיקומי, נוכח רצונו לקבל בתוך מספר חודשים בודדים היתר כניסה לישראל. לחילופין התבקש בית המשפט להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה החופפת את משך תקופת המעצר, לצד מאסר על תנאי.

13. הנאשם בסיום הביע חרטה על מעשיו, והוסיף כי מערכת היחסים שלו עם המתלוננת תקינה כיום. הנאשם הוסיף, כי מאז האירוע נאסרה כניסתו לישראל והוא עובד כיום בכפר בו הוא מתגורר.

מתחם העונש ההולם:

14. הערך המוגן בו פגע הנאשם במעשיו נוגע בזכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט זכותה של אישה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה. מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי המדובר בפגיעה משמעותית. בהתאם לכתב האישום, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת במהלכו תקף הנאשם את המתלוננת במכות בגבה, סטר וחנק אותה, ואף שבכתה ושאלה לפשר מעשיו, איים עליה והמשיך להכותה, על ידי כך שישב עליה, הניח מרפקיו על צווארה וסטר לה בפניה. כתוצאה מכך, נחבלה המתלוננת, ודי להביט בתמונות המתעדות את החבלות בצווארה של המתלוננת, כדי להבין מה הייתה עוצמת האלימות שהופנתה כלפיה.

15. בתי המשפט עמדו רבות על חומרתן הרבה של עבירות אלימות במשפחה. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי מעשים אלו נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים, שכן הציפיה האנושית הטבעית היא שבתוך משפחה ישררו יחסי הרמוניה וכבוד. כאשר יחס זה מופר, הוא נוגד את חוש הצדק האנושי. עוד נקבע כי במערכת יחסים אלימה במשפחה, נעשה שימוש לרעה בכוחו של החזק למול החלש. חולשה זו מקבלת משנה תוקף משום שנגישותם של נפגעי העבירה לרשויות אכיפת החוק, לרוב קטינים או בת זוג, היא עניין טעון, מורכב וקשה, ולרוב מלווה באימה רבה. עוד צוין כי לא אחת נעשה שימוש לרעה ברצון הנפגע לשמור על שלמות המשפחה וכן בתלותו הרבה של הנפגע בפוגע, מבחינה כלכלית ורגשית. בנסיבות האמורות קבע בית המשפט כי חלה חובה יתרה להגן על קורבנות האלימות, שהם על פי רוב חסרי ישע, ומכאן אף נדרשת החמרה בענישה בעבירות אלה. ראו: ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07).

16. עוד נקבע בפסיקה כי נגע האלימות במשפחה פוגע בשלום הציבור ובערכים יסודיים של החברה בישראל, ועל בית- המשפט מוטלת החובה להוקיע מעשים אלו בדרך של ענישה משמעותית, אשר תעביר מסר שיפוטי חד וברור לעברייני האלימות במשפחה. ראו: רע"פ 7513/12 בלאל מרעי נ' מדינת ישראל (22.10.12)). בעניין זה נקבע כי "לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת". ע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (14.02.11).

17. בהקשר להשפעת הפגיעה על הקורבן ציין בית המשפט העליון את הדברים הבאים: "...אין צורך להרחיב על ההשלכות הנפשיות מרחיקות הלכת של מעשי אלימות במשפחה, אשר במקרים רבים ממשיכות להשפיע על חייה של הקורבן לאורך זמן... כך, במקרה בו תקף אדם את זוגתו מספר פעמים, נקבע כי 'האלימות והאכזריות שנלוו למעשיו של המערער, הגם שלא גרמו לפגיעות קשות בגופה של המתלוננת, הצדיקו מלכתחילה התייחסות עונשית חמורה (ראו: ע"פ 7085/07 מדינת ישראל נ' פלוני (5.5.2008) פצעים נפשיים נוטים להגליד באיטיות, בניגוד לעיתים - לפצעים גופניים, ויש שאינם מגלידים לעולם. הנזק הנפשי, אם כן, עשוי להיות חמור ועוצמתי ואין כל מקום להקל בעונשו של מי שבמעשיו גרם אך (או בעיקר) לנזק כזה.

18. וכן "...יתרה מכך, גזירת עונשו של נאשם בעבירות מן הסוג הנדון, חייבת להיעשות תוך הכרה בעוול שנגרם לקורבן, ובהתמודדות הפיזית והנפשית שנכפתה עליה בעקבותיו..." (ראו: רע"פ 4875/11 פלוני נגד מדינת ישראל (26.1.2012)).

19. על חומרת העבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בהתאם לסעיף 382(ג) לחוק העונשין, ניתן ללמוד גם מהעונש המרבי אשר קבע המחוקק בצידה, שהינו כפל העונש הקבוע לעבירה. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות במשפחה ככלל, שמה דגש על הצורך להטיל ענישה מחמירה, ובמסגרת השיקולים המנחים את בתי המשפט בגזירת הדין נקבע המתחם, בין היתר, בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה.

20. במקרה שבפנינו ראיתי להפנות לפסקי הדין הבאים:

21. רע"פ 4140/10 **גסאן חביב אללה נ' מדינת ישראל** (6.9.2010), נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, במספר עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים, בכך שתקף את זוגתו ואיים עליה, מנע ממנה את הכניסה לביתם ואיים לפגוע בילדיהם. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים.

22. עפ"ג (מח' ב"ש) 57820-01-15 **יואב מוצ'ה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 12.3.2015), נדחה ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, בכך שאיים "לגמור אותה", חנק אותה, הפילה ארצה, נשך אותה באמה והכה אגרופיו בפניה. בתגובה המתלוננת נשכה את הנאשם בידו. למתלוננת נגרמו חבלות. נקבע מתחם ענישה הולם שבין 11 ל-30 חודשי מאסר. על הנאשם בעל עבר פלילי, הוטלו 13 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי כספי.

23. רע"פ 7513/12 **בלאל מרעי נ' מדינת ישראל** (22.10.12), בו דובר באירוע תקיפה חמורה, אם כי בודד, שלאחריו נגזרו על הנאשם בבית משפט השלום 5 חודשי מאסר בפועל, מע"ת וענישה נלווית. בית משפט השלום התחשב לקולא ברצון אשת הנאשם, המתלוננת, לביטול האישום נגדו ובשובם של בני הזוג לחיים משותפים. ערעור שהוגש מטעם המדינה התקבל, ובית המשפט המחוזי והחמיר בעונשו של הנאשם לכדי 10 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נדחה בבית המשפט העליון.

24. ברע"פ 1826/11 **סולומון אהרון נ' מדינת ישראל** (08.03.11) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית משפט השלום בו נגזרו על נאשם 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית בגין דחיפת אשתו והפלתה, גרימת חבלה של ממש ואיום בסכין כי ייפגע בה וכו'. בית המשפט ציין לחומרה את העובדה שהנאשם כלל לא הבין את משמעות מעשיו.

25. מדיניות הענישה הנוהגת הינה רחבה, כאשר במקרה שבפנינו, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם החל ממאסר למשך מספר חודשים ועד 15 חודשים לצד ענישה נלווית. בענייננו, עותרת המאשימה לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, ולהטיל עליו עונש הכולל רכיב של מאסר אשר ירוצה על דרך עבודות השירות, אלא שכפי שציין הסנגור, עמדה זו אינה יכולה להתקבל, בהיות הנאשם תושב האזור.

26. גזירת העונש המתאים לנאשם:

27. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). הנאשם כבן 42 אב לשלושה ילדים מנישואיו הראשונים, ושני ילדים רכים בשנים מנישואיו למתלוננת. הנאשם נעדר עבר פלילי, נטל אחריות על מעשיו בבית המשפט, ומאז אותם אירועים חלפו למעלה משלוש שנים ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

28. הבאתי בחשבון את עמדתה של המתלוננת לכך שהיא מבקשת לשים את האירוע מאחור, ולהמשיך בשגרת חיים סדירה במסגרת התא המשפחתי. המתלוננת ציינה בפניי, כי מערכת היחסים בינה לבין הנאשם הינה תקינה כיום, והנאשם הוא שנושא לבדו בעול פרנסת המשפחה.

29. כאמור, עמדת המאשימה הינה שלא להטיל על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, אלא על דרך עבודת

השירות, ואולם עמדה זו אינה ישימה בנסיבות העניין, בהיות הנאשם תושב האזור. סבורני, כי אין בעמדה שגויה זו כדי להוביל לתוצאה שאינה הולמת את נסיבות המקרה. בנוסף, לנאשם מיוחסת עבירה בהתאם לסעיף 382(ג) לחוק העונשין, על פיה: "העובר עבירה לפי סעיף 380 כלפי בן זוגו, כמשמעותו בסעיף קטן (ב), דינו -כפל העונש הקבוע לעבירה".

30. נוכח טעמים אלו שפורטו לעיל, סברתי כי בנסיבות מקרה זה, יש להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, המצוי בתחתית המתחם, לתקופה קצרה מזו שהתבקשה על ידי המאשימה לריצוי על דרך עבודות השירות.

31. אשר על כן יוטלו על הנאשם העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 4 חודשים בניכוי ימי מעצרו. (בין התאריכים 22.2.2020 ועד 16.3.2020).

ב. 5 חודשי מאסר וזאת על תנאי, שלא יעבור הנאשם במשך 3 שנים כל עבירת אלימות כלפי בת זוג או עבירה בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין.

ג. קנס בסך 6,000 ₪, או 2 חודשי מאסר תמורתו. הקנס יקוזז מפיקדון המצוי בתיק בית המשפט, והיתרה תושב לנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, א' טבת תשפ"ג, 25 דצמבר 2022, במעמד הנוכחים.